

och vänlig sinnesstämning. *Försynen, ödet b-des, och lyckan log åter emot honom.*

BLIDKANDE, n. 4. Handlingen, då man blidkar.

BLIDT, adv. Med blida ögon, gunstigt, gynnsamt. *Se b. på någon.*

BLIDVÄDER, n. 5. Blidt väder, som inträffar efter sträng köld och stundom bildar övergången till tö. — *Syn. Mildväder.*

BLIFVA, v. n. 5. Ind. pres. sing. *Blifver*, sammandr. *Blir*; plur. *Blifva*, sammandr. *Bli*. Impf. sing. *Blef*; plur. *Blefo*. Konj. pres. *Blifve*; impf. *hjelve*. Imper. *Blif!* Sup. *Blifvit*. Part. akt. *Blifvande*; part. pass. *Blifven* ell. *Blefen* (det sednare en föråldrad form, som ännu i högtidigare stil nyttjas i förening med Vara, t. ex.: *han är blefen*, i st. f. *han har blifvit*). 1) Övergå från ett tillstånd till ett annat. Liktydigt med Varda. Nyttjas merendels framför andra verbers passiva particip, i stället för dessa verbers passiver i finit form, t. ex.: *Han blef hulpen*, i st. f. *han hjälptes*; *jag har blifvit underrättad*, i st. f. *jag har underrättats*. Härvid har presens betydelse än af presens, än af futurum, t. ex.: *Nu blir min sorg förvandlad i glädje*, d. v. s. förvandlas; *han blir öfvervunnen*, om han försöker mäta sig med en sådan fende, d. v. s. han skall öfvervinnas, &c. — Förekommer äfven ganska ofta i förening med nominer, helst adjektiver, t. ex.: *Af is och snö blir vatten: af intet blir intet*; *b. kristen, munk, prest; det blir natt*; *b. rik, varm, starkare*. I förbindelse med adjektiver brukas det ofta vexelvis med det neutrala eller deponentiella verbet af samma adjektiv, t. ex.: *B. kall, stel, matt*, i st. f. *kallna, stelna, mattas*. — *B. af*, ifrån ett tillstånd försättas i ett annat, t. ex.: *Jag kan b. tokig af allt detta, af att tänka derpå. De blefo rusiga af vinet*. Brukas ofta impersonelt, t. ex.: *Det blir intet af honom, af alla hans förslager; det blir intet af hela saken; hvad skall b. af mig? hvad har det blifvit af honom? jag vet icke, hvad det skall b. af allt detta*. — *B. af, utaf*, ske, hända, göras; äfv. taga vägen, t. ex.: *Det blir icke af; hvad skulle väl b. af, om . . . ? det blir ingenting af med den saken; det kan b. något af honom med tiden; jag vet ej, hvar han blef af*. — *B. af med*: a) befrias ifrån, slippa; b) få sälja; c) förlora, mista; d) gå för sig, gå i verkställighet, t. ex.: a) *Han har blifvit af med frosan; jag vet ej, huru jag skall b. af med honom*; b) *han blir icke af med sina varor*; c) *i trängseln blef jag af med mitt ur*; d) *det blir ingenting af med den saken*. — *B. efter*: a) icke förmå följa; b) (fig.) icke likna, icke uppgå emot, t. ex.: a) *Han blef efter på vägen, blef efter alla de andra*; (fig.) b) *efter sin tid*, i fråga om upplysning, kunskaper (skämtvis eller iron.), äfv. om moder, seder o. s. v., icke följa med sina samtida; b) *b. efter någon* eller *b. någon efter i ädelmod*. — *B. efter med*: a) icke medhinnna något så fort som andra; b) försumma att på rätt tid erlagga, leverera, t. ex.: a) *Han blef efter med sitt arbete*; b) *b. efter med betalningen, arrendet*. — *B. ifrå n sig*, förlora besinningen, blifva utom sig, glömma all försigtighet, alla afscenden; äfv. blifva utom sig af hänryckning. — *B. om intet*: misslyckas; äfv. icke komma till verkställighet. — *B. till* (i förbindelse med efterföljande nomen): förändras, förvandlas till, t. ex.: *Af jord äst du kommen, till jord skall du åter b.; b. till stoft, till aska; b. till intet*, gå alde-

les förlorad, tillintetgöras; *b. till ett ållöje för hvar man, till ett ordspråk i hvars mans mun*; (fig.) *han blef aldeles till sten, när hon fick se honom*. — *B. till*, uppkomma, födas, t. ex.: *Det lilla barnet blef till för åtta dagar sedan. Komma till* säges oftare. — *Syn. Se Födas*. — *B. till sig* (fam. o. pop.), försättas i ett upprördt tillstånd, af glädje, fruktan, oro, förskräckelse, o. s. v., t. ex.: *Hvad hon blef till sig, när hon fick se fästmannen komma! När jag såg lejonet slippa lös ur buren, blef jag så till mig, att jag ej förmådde fly*. — *Syn. Se Förskräckas*. — 2) Fortfara i samma oförändrade tillstånd, skick; äfv. stanna, kvarblifva. Liktydigt med Förblifva, som mera brukas. *Han är och blir i alla tider en stackare. Den frågan är och blir för alltid oafgjord. Schleswig blir alltid ett tvistefrå mellan Tyskland och Danmark. Han har blifvit sig lik. B. hemma. Man kan icke b. här för hetta. Han blifver (dröjer) länge. B. på platsen, stupa i en strid. Det blir oss emellan, det blir en hemlighet oss emellan; vi få icke yppa det för någon; äfv. tig med hvad jag nu i förtroende sagt er. Blif mig ifrån lifvet!* kom mig icke nära; lemna mig i fred; gå er väg. *Låta blifva* (mest i imperativ, och vanligtvis sammandraget till *Låta bli*), låta vara i fred, ostörd, orörd; äfv. upphöra med något, underlåta, t. ex.: *Han kan icke låta b. någonting; låt b. det der; låt då en gång b. att göra mig flera bekymmer; låt b. att spotta; vill du icke, så låt b.*; *det låter jag väl b.* — *B. fogas ofta till verbers aktiva participer, för att utmärka ett fortvarande i samma tillstånd, läge, skick, t. ex.: B. sittande, stående, liggande; dörren blef öppen stående*. — *B. borta*: a) icke infinna sig, t. ex.: *Han blef b. från sammankomsten*; b) icke återkomma, omkomma, gå förlorad, t. ex.: *Mitt ur är och blir b.; han for till sjös, men blef b. genom skeppsbrott*; c) dröja att återkomma, t. ex.: *Han blir länge borta*. — *B. hos, kvarstanna, kvarstå hos*, t. ex.: *Jag skall b. här hos honom, medan du går bort; selet blir alltid hos honom, blir alltid hans*. — *B. ifrå n*: a) icke röra; b) icke bekomma, slippa; c) icke få göra något, slippa, t. ex.: a) *Blif ifrå n det der!* rör det icke! *b) Du tror, att du skall få pengar af mig, men det skall du nog b. ifrå n.* c) *Du hoppas narra honom, men det blir du ifrå n*. — *B. igen*, återstå, ännu lifva, t. ex.: *Af tjugu mans besättning blefo endast två igen*. I allvarsam, berättande och högre stil brukas äfv. stundom *Igenblefven*, såsom adj. part., t. ex.: *Af de igenblefna voro två sjuka*. — *B. inne*: a) Förblifva kvar inne (i ett hus, en grotta, o. s. v.); b) Blifva hemma. — *B. när*, förblifva, vistas hos. Förekommer sällan utom i det bibliska uttrycket: *B. när sin hustru*. — *B. kvar*, se *Qvarblifva*. — *B. uppe*, hålla sig klädd och uppe, ej gå till sängs. — *B. utan*, icke bekomma det man påräknat, eller hvad andra utom samma förhållanden fått. — *B. ute*, se *Uteblifva*; äfv. stanna utomhus öfver natten. — *B. vid*, se *Vidblifva*; äfv. kvarstanna vid, behålla, t. ex.: *Tror du, att han nästa år får b. vid arrendet, lägenheten, syslan? B. vid* brukas äfv. impersonelt, i betydelsen af fortfara, förblifva, t. ex.: *Det blir vid det gamla, vid head jag sagt; det blir dervid*, det blir vid hvad som är sagdt, beslutadt, öfverenskommet; det kommer att ske oaktadt alla invändningar; äfv. det får vara, blifva så, som det är, eller som begärs; äfv. det kan jag icke hjälpa,